

Д-ръ Кондовъ

Да, г-ца Евгения е хубаво момиче.

Г-жа Фъргова

А пъкъ болна. И майка ѝ, тая Масларска, каквато е строга, какъ не може да я научи на нѣщо. Евгения игла не може да улови! Съ ржавици чинии мие! (Смѣе се)

Фърговъ (поглежда часовника си)

Г-жа Фъргова

Да бѣше дошелъ, докторе, съ насъ. Ми-чето ни чака, и тя ще доде. Ахъ, нѣжна душа е мойта дъщеря! Такава умна, такава мила! И всичко ѝ иде отржки, всичко може. Сега иска да учи италиянски. Мамо, казва, докторътъ знае италиянски, може да ми дава уроци. А, докторе, искашъ ли!

Д-ръ Кондовъ

Г-жо, много съмъ занятъ; кога бжда по-свободенъ.

Г-жа Фъргова

Азъ искамъ да ѝ предавашъ. Ахъ, нѣжна душа е моята дъщеря! Свири на китара, пѣе. Че дохождай по-често у насъ, докторе! Снощи де сте били? Знамъ, знамъ.